

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 519-ҳадис

* حَضِرَ مَلِكُ الْمَوْتِ رَجُلًا يَمُوتُ، فَشَقَّ أَعْضَاءَهُ، فَلَمْ يَجِدْهُ عَمِلَ حَيْرًا، ثُمَّ شَقَّ قَلْبَهُ فَلَمْ يَجِدْ فِيهِ حَيْرًا، فَفَكَ حَيِّيهِ فَوَجَدَ طَرْفَ لِسَانِهِ لِأَصِفًا بِحَنَكِهِ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَعُفِرَ لَهُ بِكَلِمَةِ الْإِحْلَاصِ.

(رواه ابن أبي الدنيا عن أبي هريرة)

Ўлим фариштаси бир киши ўлаётганда ҳозир бўлди. Унинг аъзосини ёриб кўриб, яхши амал топа олмади. Сўнгра қалбини ёриб кўриб ҳам, яхши амал топа олмади. Кейин жағини ёриб кўриб ҳам, тилининг бир томони танглайига ёпишиб «Ла илаҳа иллаллоҳ» деб айтган сўзини топди. Мана шу айтган Ихлос калимаси сабабли унинг гуноҳлари кечирилди.

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Ибн Абу Дунё ривояти.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI